

Černý není „hodnej kluk“, Hamilton opustil ve zlém

Tomáš Černý a Hamilton Academical? Po dlouhých pěti letech už tohle spojení neplatí. Olomoucký brankář se ve Skotsku neloučil v dobrém, i když se zranil při utkání, klub odmítl operaci zaplatit.

OLOMOUC Po pěti letech svlékl fotbalový brankář Tomáš Černý dres skotského Hamiltonu. S klubem z předměstí Glasgow zažil dobré časy v Premier League i špatné po loňském sestupu o patro níž. Jeho branku hájil ve 133 zápasech, místo poděkování ale přišel dva měsíce před koncem smlouvy trpký rozchod. „V říjnu jsem si zranil rameno, a když nepomohla léčba, doporučil mi specialista v Glasgow operaci. Majitel klubu Ronnie MacDonald mi ale oznámil, že ji nezaplátí, protože jsem měl smlouvu jen do května. Dohodli jsme se tedy na jejím předčasném ukončení a operaci jsem si musel zaplatit sám,“ vysvětlil šestadvacetiletý odchovanec Sigmy.

Překvapila vás taková reakce po pěti letech v Hamiltonu?
Byl jsem tím zaskočený, protože jsem v Hamiltonu odchytal nějaké roky a pak se ke mně otočili zády. Pro majitele asi bylo 4 400 liber hodné a neměl jistotu, že je ještě uvidí zpátky. V klubu ale jeho jednání každého překvapilo, jednal vyloženě jako byznysmen a ne jako člověk.

Přítom jste s Ronnie MacDonal-dem měl dobré vztahy, že?
Vycházeli jsme spolu, ale nebyl jsem první ani poslední, kdo takto skončil. Všechno je super, ale jakmile není hráč pro klub perspektivní, snaží se ho zbavit. Už se to stalo několikrát, vždy se ale vše ututlalo, protože kluci měli ve smlouvách uvedené, že o tom nesmí mluvit. Byl jsem první, kdo o tom veřejně promluvil. Možná si mysleli, že jsem hodnej kluk, takže si to neoseřtili.

Rozpoutal jste aféru?
O to jsem se nesnažil, ale řekl jsem do novin, co se stalo, a tisk už to rozmáznul. Na úplném začátku totiž bylo oficiální prohlášení zveřejněné klubem, v němž bylo uvedeno, že ani přes snahu několika doktorů i specialistů a veškerou zdra-

voťní péči jsem se během několika měsíců neuzdravil, a proto jsme se vzájemně dohodli na ukončení smlouvy. Vypadalo to, jako bych snad přišel o ruku, takže jsem cítil potřebu vysvětlit fanouškům, že to nebylo z mé strany.

Vyvolalo to nějakou odezvu?
Vyšly nějaké články v novinách, největší v The Sun, kde z toho udělali drama. I když je pravda, že to pro mě drama bylo a byl jsem z toho nervózní. Navíc mi dlužili i nějaké peníze, nakonec mi ale vše zaplatili a teď mám dva měsíce na pořádnou rehabilitaci.

Ve výsledku to tedy pro vás nedopadlo až tak špatně.
Tohle problém nebyl. Spíše to jednání a způsob, jakým jsem z klubu odcházel, mě zklamaly. Bylo to poprvé, co jsem četl diskusní fóra fanoušků Hamiltonu. Hodně jich bylo na klub našťvaných, protože absolutně netušili, proč jsem odešel a došlo jim to až po zveřejnění „Byl jsem zaskočený, protože jsem v Hamiltonu chytal roky a pak se ke mně otočili zády.“

článků v novinách. Pak poukazovali i na dřívější případy, které byly klubem prezentovány jinak.

Nakonec vám zakázali i vstup na stadion.
To už byla dětinskost v momentě, kdy jsem se šel rozloučit. Trenér, spoluhráči a lidé z klubu, se kterými jsem trávil každý den, z toho byli dost šokovaní a zklamaní.

Jak teď budete na Hamilton vzpomínat?
Rád, ale s malou kaňkou. Prožil jsem tam hodně dobrá fotbalová

PROFIL

Tomáš Černý

Přišel do Sigmy Olomouc v 17 letech a záhy se prosadil do reprezentačních výběrů do 17, 19 a 21 let, do branky ligového áčka se však podíval jen jednou. I proto volil odchod do Hamiltonu, kterému vychytil hned v prvním roce postup mezi skotskou elitu, okamžitě se stal jedničkou a celkem za pět sezon odchytal 133 soutěžních zápasů.

léta, akorát poslední sezona a půl nebyla nic moc. Hlavně ta letošní byla špatná, ale budu se snažit na vše vzpomínat pozitivně. Dali mi velkou šanci a mám velkou zkušenost jak životní, tak fotbalovou.

Hamilton loni spadl z Premier League, letošní výkony ale nedávaly šanci na návrat. Proč?

Podle toho, jací hráči letos hráli, tak nebyly velké ambice na návrat. Naopak bylo vidět, že se snaží postupně zbavovat zkušenějších hráčů, kteří mají větší výplaty, a přivádět levnější odchovance a mladé hráče. Většinu sezony nastupovalo v základní sestavě minimálně pět hráčů do dvaceti let. Zůstali jen tři nebo čtyři hráči s delšími smlouvami a i těch se v létě zbaví.

Klub se dostal do potíží?

O všem rozhoduje jen majitel MacDonald, který do klubu dává peníze a zároveň si je z něj bere. Klub řídí jako byznys. Ze začátku mu to vycházelo velmi dobře, protože prodal hráče za několik milionů liber, takže se mu dost vložených peněz vrátilo. Teď zkouší jít touto cestou znovu. Bude hrát s mladými hráči, jeden dva se chytanou a bude je moct prodat. To je jeho vize.

Takže sportovní úspěchy stojí úplné stranou.

Ano, to byl problém celou dobu, co jsem v Hamiltonu byl. A byl to důvod, proč jsem si poslední dvě sezony přál odejít. První roky po postupu do Premier League byly ambice hrát do šestého místa, ale před dvěma lety se začali zbavovat

zkušenějších hráčů a nakonec to skončilo sestupem.

Za pět let jste si vybudoval ve Skotsku jméno. Už se ozval nějaký zájemce o vaše služby?

Agent je s nějakými kluby v kontaktu, ale bude záležet na mém zdravotním stavu. Nikdo mi nedá smlouvu dřív, než budu zdravý. Doufám, že něco zajímavého dopadne.

Znovu ve Skotsku nebo vás to z ostrovů táhne pryč?

Pro mě je důležité, abych se mohl posunout v kariéře. Ve Skotsku by to bylo jednodušší, lidé mě tam znají, já znám prostředí, takže spousta věcí by byla jednodušší. Ale pokud přijde sportovně i finančně zajímavá nabídka odjinud, nebráním se odchodu.

Jak daleko od návratu do branky tedy jste?

Rameno nebylo vyhozené ani vážně poškozené, jen ne zcela stabilní, takže byla nutná menší laparoskopická operace. Teď budu dva měsíce rehabilitovat v Olomouci u mého fyzioterapeuta Jiřího Procházky a připravím se na novou sezonu. Udržuji si kondici a doufám, že brzo začnu posilovat.

„Trenér, spoluhráči a lidé z klubu z toho byli dost šokovaní a zklamaní.“

Zvládáte nejistotu ohledně budoucnosti?

Snažím se to brát z té druhé stránky. Posledních pět let se mi nepoštěstilo strávit dva měsíce doma, když se podaří dva týdny, byl jsem rád. Člověk neví, kdy zase bude schopný strávit tolik času s rodinou a kamarády. Uvidím se s rodiči a chystám se navštívit babičku.

A taky připravit fotbalovou školu pro kluky z Kralicka?

Letos bude už na přelomu dubna a května. Vždycky si to uijeme, moc se na to těším. **Miloslav Jančík**

Finále extraligy volejbalistek

Olymp kousal, dostal se až k setbolu

Hodně vyrovnané bylo úvodní finále ženské volejbalové extraligy. Domácí Agel Prostějov sice porazil Olymp Praha 3:0, ve druhé sadě ale musel odvracet setbol. Zlepšeným útokem těžkou situaci ustál, zvládl také poslední set a před dnešní odvetou v Praze vede 1:0 na zápasy. „Olymp se v průběhu druhého setu hodně zvedl a dostal nás pod tlak,“ uznal domácí kouč Miroslav Čada. „Nešla nám přihrávka, naštestí jsme i tak dokázali většinou přesně a razantně zakončit,“ dodal. Pražanky ukázaly, že ve finále nejsou náhodou a od dílčího úspěchu je dělí jediný míč. „Jsem spokojený. Doma budeme stejně nebezpeční,“ slíbil trenér Olympu Stanislav Mitáč. (šed)

Prostějov využil domácí prostředí a vede ve finále 1:0
Foto: Petr Janeček, MF DNES

Skokani prohráli s Hrochy, využijí dvě šance na odvetu?

OLOMOUC (mj) Včerejší předehrávané utkání s Hrochy nedopadlo podle představ olomouckých baseballistů. Po dobrém úvodu brněnskému celku podlehl 6:10. Dvojnásobnou šanci na odvetu mají už dnes.

Skokani po čtyřech směnách drželi vedení 4:1, pak ale přišel kolaps. „V úvodu výborně házel Michal Kohout, pak se mu ale přestalo dařit, vystřídal jsem nadhoz a něko-

lik odpalů Hrochů se sešlo s našimi chyby,“ mrzelo hrajícího trenéra Skokanů Jakuba Vojáka. „Nakonec jsme se úplně sesypali a Hroši nám dali 9 bodů. My už jsme zvládli jen snížit dvěma body,“ dodal.

Před odvetami, které startují dnes ve 13 a 16 hodin je ale dobře naladěný. „Vím, že na ně máme, trápí nás ale chyby. Už se to nesmí stát,“ varuje Voják.

Orli s lehkostí postoupili mezi nejlepší čtyřku

PROSTĚJOV (šed) Také v závěrečném čtvrtfinále naplnili basketbalisté Prostějova svoji devadesátibodovou normu a to jim bohatě stačilo k postupu mezi nejlepší čtyři týmy Mattoni NBL. Ostravskou Novou huť porazili 90:71, celou sérii ovládli 3:0 na zápasy a v dalším kole změří své síly s Děčínem.

„Musím se opakovat, ale opět rozhodl začátek. V první čtvrtině jsme dostali třicet bodů a to se nám prostě nemůže stávat. V prv-

ních minutách jsme nepohlídali Smitha, pak hráči několikrát nedokázali odrazit míč a už se vezli. Jsem zklamaný,“ přiznal ostravský kouč Dušan Medvecký.

Domácí měli problémy pouze na začátku první a druhé čtvrtiny. Nejdříve pustili soupeře do těsného vedení, pak zase dovolili Ostravě stáhnout ztrátu na rozdíl šesti bodů. Byly to ale pouze drobné komplikace na cestě za postupem. „Zhruba od nějaké 15. minuty bylo

vidět, že v naší hře už není tolik energie. Přesto jsme bez větších potíží drželi náskok a ten se podařilo v závěru ještě navýšit. Jsme pochopitelně rádi, že nám čtvrtfinále nepřineslo žádné komplikace, a pohodový postup,“ uvedl Zbyněk Choleva, trenér BK Prostějov.

Stejně jako v minulých duelech si zahrála celá střídačka. Poklidně představení si tak užili všichni aktéři. Rychlé kombinace hned v několika případech končily efektním za-

smečováním. Vrcholem bylo ukázkové zakončení Švrdlíka po náhozu Venty těsně před závěrečnou sířenou. „Nebyl to optimální výkon, ale pár hezkých akcí bychom našli,“ poznamenal Choleva, který začne svůj tým připravovat na semifinálovou řezbu s Děčínem. „To bude hodně ostré. Jejich obrana je pověstná, stejně jako agresivita pivotů podpořená zkušeností Sanderse. Čeká nás hodně otevřená partie,“ uvědomuje si kouč Orlů.

Ztraceni v chilském pralesi. Nechali jsme se unést, ví Paloncý

ŠUMPERK Běžet desítky kilometrů v cyklistických tretrách, vynést kolo do 1 800 metrů nebo se ztratit v pralesi. Některé zkušenosti by si rád odpustil i Pavel Paloncý, který si v podobných expedičních závodech jinak libuje. Na dvou podnikcích v Chile v první polovině dubna toho zažil až moc. „Byl to takový průvodní jev, že se nám děly věci, které se jiným nestávají,“ kroučí hlavou šumperský závodník.

Na akci Conquista del Maule jel s Jaroslavem Krajníkem na základě pozvání. Smůla na ně přišla už v první cyklistické etapě dlouhé 140 kilometrů. „V polovině jsem urval přehazovačku i s patkou, tak

jsme z kola zkoušeli udělat single-speed, ale marně. Pak se rozpadly i taliře, zůstal jen nejmenší a takže do kopců jsem v tretrách běžel, po rovině mě Jarda tlačil a z kopce jsem jel samospádem. Do cíle jsme přijeli v deset večer a ve dvě ráno jsme stáli na startu druhé etapy, kterou byl 65 kilometrů dlouhý trek,“ vypráví Paloncý.

Orientaci v náročném terénu ve výšce kolem dvou a půl tisíce metrů nad mořem česká dvojice zvládla oproti ostatním solidně. „Trek byl strašně náročnej, došli jsme v deset večer a to bylo ještě 18 dvojic na trati. Krásná krajina, ale v první části chyběly v mapě cesty a v té druhé nebyly cesty vůbec.

24 hodin strávili Češi blouděním v dešti pralesem. Foto: P. Paloncý

Navíc bylo málo vody a vyznačená plesa byla vyschlá,“ vzpomíná.

Na závěrečných 130 kilometrů na kole se vydalo už jen deset týmů a česká dvojice je zvládla ve druhém nejrychlejším čase. „Závod jsme si užili, v cílovém městě policie zastavovala dopravu, jako bychom byli v úniku na Tour de France,“ líčí Paloncý, který byl v cíli s Krajníkem hodnocen jako pátý.

Hory, vedra a prašné cesty pak vyměnili za zimu, vítr, déšť a prales na ostrově Chiloe. Právě tam se konal Tautauco Exploration Race, v němž byla česká dvojice jediným zástupcem starého kontinentu. První etapa byla poskládaná ze

dvou úseků na kajaku, jednoho na kole a trekové části. Právě tam udělala česká dvojice chybu. „Špatně jsme odbočili a chyba byla, že jsme to chtěli k cílovému jezeru prorvat pralesem. V případě problémů jsme měli vysílačku a duální GPS, která odešle hlášení i s polohou. Bohužel obě zařízení nefungovala, jen poslechem vysílačky jsme zjistili, že nás nikdo nehledá a organizátoři pohřešují pět jiných týmů,“ vypráví šumperský dobrodruh, kterého čekala i s parťákem noc v pralesi za vytrvalého deště.

„Postupně začal tým hledat vrtulník, ale za dvě hodiny jsme ho přes několik pater stromů zahlédli jen jednou. Psychicky jsme se při-

pravovali na druhou noc, ale nakonec jsme se v pět odpoledne dostali k jezeru na kontrolní stanoviště. Bylo to po 24 hodinách chůze a organizátoři si docela oddechli, protože o problémech některých týmů věděli, o nás ale nevěděli vůbec nic,“ dodal Paloncý.

Česká dvojice druhou etapu vynechala, chuť si nakonec spravila o den později, kdy byla nejrychlejší. „Z pralesa máme zkušenost, jakou u nás nezažijete. Tady když ztratíte cestu a řeknete si, že to prvrve, tak se vám to za pár minut povede. Ale tam? Tušili jsme to, ale nechali jsme se unést,“ usmívá se závodník, který začal s orientačním během. **Miloslav Jančík**